

ת"פ 31176/04/23 - מדינת ישראל נגד כפיר כהן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 31176-04-23 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
כפיר כהן (עציר)	הנאשם

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של כניסה למגורים לבצע עבירה בניגוד לסעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירת איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, עבירת התחזות כאדם אחר במטרה להונות בניגוד לסעיף 441 לחוק העונשין, ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה המתלוננת ברח' הזית בעיר נשר (להלן: "**הדירה**"), ובמסגרת עיסוקה העניקה שירותי עיסוי תמורת תשלום בדירתה.

בתאריך 11.4.23 סמוך לשעה 22:00 לאחר תיאום טלפוני, הגיע הנאשם לדירה. הנאשם דפק בדלת הדירה ולאחר שהמתלוננת פתחה את הדלת, נכנס פנימה תוך שהציג את עצמו כשטר. הנאשם הציג בפני המתלוננת תעודה שנחזית להיות תעודת שוטר ודרש ממנה תעודת זהות. משסירבה המתלוננת, הנאשם תקף אותה באופן שדחף אותה לתוך החדרים בדירה וסטר בפניה מספר פעמים. הנאשם הכה את המתלוננת בפניה לכיוון שפתייה, במכת אגרוף, וחנק אותה באופן שאחז בידיו בצווארה תוך שהוא מאיים עליה באומרו כי הוא יכול להרוג אותה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת שריטות ושפשופים בצוואר, פצע בשפה העליונה ושפשופים במצח.

בהמשך, השליך הנאשם את המתלוננת על המיטה תוך שהוא ניגש לכיוון הארון בחדר והחל מחטט בתיקים של המתלוננת במטרה לאתר רכוש בעל ערך. הנאשם איים על המתלוננת באומרו, בין היתר, את הדברים הבאים: "תביאי תעודת זהות כבר, אני ארצח אותך"; "תוציאי עכשיו, אם לא אני רוצח אותך".

בשלב מסוים, יצא הנאשם מהחדר לכיוון מטבח הדירה, או אז, ניצלה המתלוננת את שעת הכושר יצאה להזעיק עזרה והנאשם ברח מן הדירה.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2), ממנו עולה כי לנאשם 7 הרשעות קודמות, מרביתם בעבירות רכוש, אך האחרונה היא משנת 2010, וכלל הרשעותיו התיישנו בשנת 2018, הגם שטרם נמחקו.

עו"ד הגישה ב"כ המאשימה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת (טע/3).

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם הגנה על שלמות הגוף של הפרט, בטחונו, פרטיותו ורכושו. עוד פגע הנאשם בערכים שעניינם שלוות נפשו של האדם ואוטונומיית הפרט לקבל את החלטותיו מבלי שיופנה נגדו מלל מאיים, וכן בערכים של יושר ואמון ביחסים בין אדם לחברו.

לטענת ב"כ המאשימה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה במיוחד, מאחר והנאשם תקף את המתלוננת תקיפה אכזרית, ברוטאלית וממושכת וכתוצאה מהתקיפה נגרמו לה חבלות.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען כי הנאשם הוא המבצע היחידי של העבירות, ובמעשיו גרם למתלוננת שריטות ושפשופים בצווארה, פצע בשפה העליונה ושפשופים במצח. עוד נטען כי הנאשם תקף את המתלוננת ללא כל התגרות או הכרות עמה כאשר פערי הכוחות ביניהם משמעותיים.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי לנאשם עבר פלילי מכביד (טע/2) והוא לא עבר הליך שיקום.

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ-25 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי רב ואת עדותה של המתלוננת.

עוד נטען, כי רף האלימות באירוע היה נמוך ביותר, כאשר המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי.

באשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה נטען, כי מדובר בנסיבות שונות שאין להקיש מהם לענייננו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה (טע/4) וטענה כי מתחם העונש ההולם מתחיל מ-6 חודשי מאסר בפועל.

לעניין נסיבותיו של הנאשם, נטען כי אמנם הוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו, אך יש לתת את הדעת לרקע הפסיכיאטרי שלו וכי הוא מקבל קצבת נכות. עוד נטען כי עברו הפלילי של הנאשם ישן מאוד, הוא מבקש לשקם את חייו ועומד להיוולד לו ילד.

בנוסף, ביקשה ב"כ הנאשם להתחשב בכך שהנאשם עצור תקופה ארוכה, כאשר תנאי המעצר קשים יותר מתנאי מאסר.

ב"כ הנאשם ביקשה להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם שהציעה, אשר יעמוד על 6 חודשי מאסר, מאסר על תנאי מידתי וכן ביקשה להימנע מהשתת פיצוי לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו וציין כי חזר ליטול תרופות פסיכיאטריות.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות אשר נעברו כולן באותו מועד, ברצף זמן אחד, ובמהלך אותו אירוע. משכך, העבירות בהן הורשע הנאשם, מהוות אירוע אחד בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)) ואקבע מתחם עונש הולם אחד לגבי כלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים מגוונים שונים, ובין היתר, בזכות האדם לגופו, רכוש, בטחונו ושלווה נפשו, והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בפגיעה בתוך ביתו של הקורבן. בנוסף התחזות לאדם אחר, תוך שימוש במסמך הנחזה להיות תעודת שוטר, פוגעת גם בסדרי השלטון ובאמון במערכת אכיפת החוק.

הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות, מעשיו היו מתוכננים היטב מראש, הוא הצטייד בתעודה על מנת להציג את עצמו כשוטר, ולהקל על כניסתו לדירתה של המתלוננת ופעל בתחכום על מנת לבצע את העבירות בהן הורשע, תוך ניצול היותה של המתלוננת נותנת שירותי עיסוי בדירתה.

בית המשפט מצווה לשמור על האוכלוסיות החלשות, לרבות אוכלוסיית נותני השירות בביתם, שמטבע הדברים חשופים יותר לפגיעה, עקב נגישות ביתם לרבים.

הנאשם פעל באלימות ואיומים אשר נמשכו דקות ארוכות, כדי להשיג את מבוקשו וגרם לנזקים גופניים למתלוננת, כפי שניתן להתרשם מהתמונות המתעדות את החבלות שנגרמו לה (טע/3).

מעבר לנזקים הפיזיים בוודאי נגרמו למתלוננת גם נזקים נפשיים ורק ניתן לשער את הפחד ואימה שאחזו במתלוננת

כאשר גבר זר נכנס לדירתה, מכה אותה ומאיים עליה כי ירצחה במידה ולא תענה לדרישותיו, ומחטט בארונות ביתה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירה הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה וממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

הצדדים הפנו אותי לפסיקה, אשר לטעמי לא ניתן ללמוד ממנה גזירה שווה לענייננו. כך לדוגמא ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בנוגע לאלימות חמורה באמצעות חפצים אשר גרמה לחבלות חמורות למתלונן והוא אושפז בעקבות האירוע (ע"פ 379/15) או לפסקי דין בעניין אלימות במשפחה. לעומת זאת, גם ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר למעט פסק דין אחד אינה דומה בנסיבותיה לאירוע שבפני ויש קושי של ממש ללמוד מאותם פסקי דין על מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות התיק שבפני.

לאחר עיון בפסיקה מצאתי להפנות למספר פסקי דין אשר לטעמי ניתן ללמוד מהם על מדיניות הענישה הגם שבמקרה שבפני מתלוות לעבירה של כניסה למקום מגורים והתחזות, גם עבירות אלימות ועל כן המתחם בענייננו הוא גבוה מזה שנקבע שם:

· בע"פ 4523/15 **בן שמחון נ' מדינת ישראל** (1.7.15), הורשעה המבקשת בהתפרצות לדירת קשישה בדור מוגן, תוך התחזות לעובדת ביטוח לאומי. המבקשת גנבה כרטיס אשראי של הקשישה וביצעה באמצעותו עסקאות בסך 1,000 ₪. בעקבות הליך שיקום מוצלח הוטלו על הנאשמת 240 שעות של"צ, אך משלא ביצעה אותם בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשמת עונש של 8 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור שהגישה המבקשת נדחתה.

· בעפ"ג 6780-01-18 **רחל מנשה נ' מדינת ישראל** (24.5.18) המערערת הורשעה לאחר הודאתה בשמונה אישומים ובביצוע שבע עבירות של התפרצות למגורים כדי לבצע עבירה, שבע עבירות של התייצבות בכזב כעובד ציבור ועבירה של גניבה. בית משפט שלום קבע כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום ואישום, כאשר המתחם נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר במקרים החמורים, לכל אישום ואישום. בעבור כלל העבירות הטיל בית משפט השלום על המערערת 65 חודשי מאסר וענישה נלווית. בערעור שהגישה המערערת על חומרת העונש קבע בית המשפט המחוזי כי **המתחם הכולל בתיק נע בין 24 ל-50 חודשי מאסר, ולו היו מקבלים את קביעתו של בית משפט השלום כי מדובר באירועים נפרדים, אז המתחם היה עומד על מנעד שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר**. בית המשפט המחוזי הפחית מהעונש קבע כי המערערת תרצה 36 חודשי מאסר בפועל כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

· בת.פ. 4039-03-17 **מדינת ישראל נ' גוטמן** (19.10.17) הנאשמת הורשעה, לאחר הודאתה, בארבע עבירות של כניסה לבית מגורים לבצע עבירה, שלוש עבירות של התייצבות בכזב כעובד ציבור ועבירה של גניבה. במועדים שונים הגיעה הנאשמת לביתם של קשישים, התפרצה לתוכם בתחבולה תוך שהיא מתחזה לעובדת שהגיעה לבצע ראיון באשר למצבם הכלכלי והבריאותי, ובהיסח הדעת גנבה מהם רכוש. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. הנאשמת צירפה שני תיקים נוספים והורשעה בעבירות של גניבה בצוותא וסיוע לגניבה בגינם נקבע מתחם שנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מאסר קצר. על הנאשמת נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ובגין כל אחד מהתיקים המצורפים 15 ימי מאסר

בפועל שהוטלו בחופף, כך שסה"כ הוטל על הנאשמת 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת.פ. 15425-12-12 **מדינת ישראל נ' מרשי** (22.12.13) הנאשם הורשע לאחר הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש וכניסה למגורים לבצע עבירה. הנאשם נכנס לבית המתלוננים באופן שפתח את דלת הכניסה והכניס לכיסו מכשיר טלפון סלולארי ומטען תואם השייכים למתלוננים במטרה לגנוב אותם. משגילתה המתלוננת כי הנאשם מצוי בביתה, הזעיקה את שכניה, ובהגיע אחד השכנים למקום תקף אותו הנאשם באופן שדחפו אל מחוץ לבית, וכתוצאה מכך, נפל על גרם המדרגות ונגרמה לו חבלה של ממש המתבטאת בשריטות במצח, בשפה התחתונה ובגב יד ימין. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר וענישה נלווית**. על הנאשם הושת עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות כפי שפירטתי אותם לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אותן ביצע הנאשם נע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד את המתלוננת.

נתתי את דעתי לעברו הפלילי של הנאשם, אשר אומנם התיישן בשנת 2018, אך טרם נמחק ולא ניתן להתעלם מהעובדה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירות אלימות ורכוש.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. מאסר בפועל בן 12 חודשים, מיום מעצרו בתאריך 14.4.23.
2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.
3. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 3,000 אשר ישולם עד ליום 1.1.24. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט לצורך העברת הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, במעמד הצדדים.